

ELEMENTUM II.

*De Lineis perpendicularibus,
obliquis, parallelis, & qui ab
his formantur Angulis.*

38. DEF. Si anguli ACO crus unum AC producat in B, ita, ut ACB sit re-*F. I*cta linea; dicuntur anguli ACO & OCB *deinceps positi*.

39. THEOR. *Anguli deinceps positi simul sumpti pro mensura habent arcum semicirculi.*

DEMONST. Centro C scripto circulo, erit AB diameter (9) unde AO† OB arcus semicirculi (18) jam anguli ACO & OCB pro suis mensuris habent arcus AO & BO (28) utriusque ergo mensuræ conjunctæ arcum semicirculi efficiunt, q. e. d.

40. COROL. Anguli deinceps positi simul sumpti continent 180 gradus (12)

41. DEF. Angulus *rectus* ACS dicitur, cui æqualis est deinceps positus SCB. Angulus *obliquus* est, cui deinceps positus inæqualis est. Obliquus ACO, qui recto minor est, vocatur *acutus*: obliquus OCB, qui recto major est, *obtusus* dicitur.

42. COROL. I. Si ex angulis deinceps positis unus rectus est, rectus erit & alter.

43. Cor-

43. COROL. II. Et quoniam ambo simul pro mensura habent arcum semicirculi (39) seu 180 gr. ; cum sint æquales (41) quilibet rectus pro mensura habebit quadrantem , seu 90 gr. (29) ac porro integra circuli circumferentia mensura est 4 rectorum.

44. COROL. III. Omnes ergo recti anguli sunt inter se æquales (29 .)

45. COROL. IV. Anguli deinceps positi simul sumpti valent duos rectos (40) adeoque duo deinceps positi duobus aliis deinceps positis æquales sunt.

46. COROL. V. Si ex angulis deinceps positis unus *acutus* est ; erit alter *obtusus*, & contra (41)

47. COROL. VI. Etiam si supra rectam AB in puncto C quorcumque convenerint lineæ OC, SC &c. omnes anguli in C formati duos rectos simul sumpti adæquant : omnium enim mensuræ conjunctæ arcum semicirculi complent.

48. COROL. VII. Et si ex eodem puncto C supra & infra rectam AB ducantur lineæ quorlibet ; omnes simul anguli adæquant 4 rectos : omnium enim mensuræ implent circumferentiam circuli, quæ metitur 4 rectos (43)

49. COROL. VIII. Si in uno puncto C tres lineæ rectæ AC, OC, BC jungantur, ita, ut duo anguli contigui ACO & OCB simul sumpti duobus
rectis

rectis æquales sint; extremæ AC & BC unam efficient rectam lineam ACB. Cùm enim anguli recti mensura sit quadrans (43) duorum illorum angulorum mensuræ AO & OB semicirculi arcum complebunt: unde ACB diameter est (19) adeoque recta linea (9)

50. DEF. Si duæ rectæ AB & OD se secant in C, quatuor fiunt anguli, ex quibus ii dicuntur *ad verticem oppositi*, qui sibi non sunt deinceps positi, nimirum ACO & DCB, ACD & OCB.

51. AXIOMA. *Quæ eidem, vel æqualibus æqualia sunt, inter se quoque æqualia sunt.*

52. AXIOMA. *Quod uno æqualium majus vel minus est, etiam altero majus vel minus est.*

53. AXIOMA. *Ut inter se sunt tota, ita & dimidia: partes tertiæ: quartæ: & quævis partes similes*

54. THEOR. *Anguli ad verticem oppositi æquales sunt.*

DEMONST. $ACO + OCB = 180$ gr., & $DCB + OCB = 180$. gr. (40) hinc $ACO + OCB = DCB + OCB$ (51) proinde $ACO = DCB$ (21) Eodem modo ostendam, quòd $ACD = OCB$ q. e. d.

55. DEF. Recta CO alteri rectæ AB ita insitens, ut in neutram partem magis inclinetur, dicitur *perpendicularis* ad lineam F.4.

AB.

AB. Recta SO, quæ in partem alteram magis inclinatur, ad lineam AB *obliqua* dicitur.

56. COROL. I. Perpendicularis CO facit angulos AOC & BOC æquales (25) adeoque rectos (41)

57. COROL. II. Perpendicularis non est, quæ cum altera angulum efficit obliquum (41)

58. COROL. III. Recta linea alteri perpendicularis est, si cum illa faciat duos rectos angulos, imò si unum rectum (42)

59. COROL. IV. Si linea una ad alteram perpendicularis est; etiam hæc ad illam perpendicularis erit.

60. THEOR. *Supra rectam AB ex puncto quovis una tantum perpendicularis duci potest.*

DEMONST. I. Ex puncto C extra rectam dato ducta sit perpendicularis CO: dico quamlibet aliam CV esse obliquam. Nam utræque in D & F producta, fiat $DO = CO$ & ducatur recta DV. Quoniam COV rectus est (57) etiam DOV rectus erit (42) unde $COV = DOV$ (44) igitur cum $DO = CO$, & $VO = VO$; erit angulus $CVO = DVO$ (36) Jam si CV sit perpendicuiaris; erit CVO rectus (57) igitur & DVO rectus erit: & AVF pariter rectus (54) itaque $AVF + DVO = 180. \text{ gr.}$, proinde $AVF + DVO + DVF > 180. \text{ gr.}$, quod cum repugnet

pugnet (47) nequit CV esse perpendicularis. q. e. 1.

II. Ex puncto O in recta AB dato ducta sit OC perpendicularis : dico quamvis aliam OS obliquam esse. Nam COB rectus est (57) adeoque SOB acutus (41) igitur OS obliqua (57) q. e. 2.

61. COROL. Duæ perpendiculares ad eandem rectam ductæ nequeunt in uno puncto concurrere.

62. THEOR. *Perpendicularis CO brevior est, quam alia quævis CV ab eodem puncto C ad eandem rectam AB ducta.*

DEMONST. Producat CO, & fiat DO = CO : denique ducatur DV. Quoniam DO = CO, VO = VO, & anguli in O recti (57 & 42) adeoque æquales (44) erit DV = CV (36) sicut DO = CO, sed CV + DV > CO + DO (4) igitur & CV > CO (53) q. e. d.

63. COROL. Hoc ipso linea perpendicularis est, quòd sit brevissima omnium, quæ ab eodem puncto ad eandem rectam duci possunt.

64. PROBLEMA. *Ex puncto O in recta AB dato perpendicularem erigere.*

SOLUTIO I. Nota partes hinc inde *F. 5.* æquales AO & BO. II. Centris A & B radiis æqualibus scribe duos arcus se in aliquo puncto C secantes. III. Per C & O ducta recta CO erit perpendicularis.

Demonst.

DEMONST. $AO = BO$ & $AC = BC$ *ex constructione* : dein $CO = CO$: igitur angulus $AOC = BOC$ (35) uterque ergo rectus est (41) ideoque CO perpendicularis (58) q. e. d.

65. PROBL. *Ex puncto C extra rectam AB dato perpendiculararem ducere.*

SOLUTIO. I. Centro C scribe arcum, qui rectam AB secet in duobus quibuscunque punctis A & B. II. Centris A & B, radiis æqualibus scribe duos arcus in puncto quovis D se secantes. III. Per C & D ducta recta CO perpendicularis est.

DEMONST. $AC = BC$, & $AD = BD$ *ex constr.* : dein $CD = CD$: igitur anguli in C æquales sunt (35) Quare cum in triangulis AOC & BOC sit $AC = BC$, & $CO = CO$, & anguli in C æquales, erit etiam angulus $AOC = BOC$ (36) uterque ergo rectus est (41) unde CO perpendicularis (58) q. e. d.

66. PROBL. *Rectam AB bifariam dividere, ductâ per punctum ejus medium perpendiculari.*

SOLUTIO. I. Punctis extremis A & B velut centris, radiis æqualibus, scribe duos arcus se secantes in aliquo puncto C. II. Iisdem centris, radiis pariter æqualibus scribe duos alios arcus se secantes in alio puncto D. III. Producta per C & D recta secabit AB in O bifariam, eritque perpendicularis. Dem.

DEMONST. In triangulis AOC & BOC, uti ex *demonst.* præcedente patet, duo sunt latera mutuò æqualia comprehendentia in C æquales angulos: igitur $AO = BO$ (36) q. e. 1. Hinc porrò angulus $AOC = BOC$ (35) uterque ergo rectus est (41) ergo CO perpendicularis (58) q. e. 2.

67. SCHOL. Si normam, id est, duas regulas EC & CD ad angulum rectum F. 61 conjunctas, habueris; facilius datæ rectæ AB ex quovis puncto perpendiculararem duces. Porrò sitne accuratè constructa norma, sic invenies: latere CD rectæ AB applicato, juxta latus EC duc rectam OC: tum normam circà latus EC converte: si angulus normæ ECD congruat angulo ECA, norma accurata est, quia $ECD = ECB = ECA$, adeoque singuli recti sunt (41)

68. DEF. Distantia duorum terminorum est linea omnium, quæ ab uno ad alterum duci possunt, brevissima.

69. COROL. Distantia unius lineæ rectæ ab altera est perpendicularis ab una ad alteram ducta (62)

70. DEF. Duæ lineæ vocantur *parallele*, quarum, quousque etiam producantur, æqualis semper est à se mutuò distantia.

71. COROL. I. Parallele, etiam in infinitum productæ, nunquam concurrunt.

72. Cor.

72. COROL. II. Omnes perpendiculares, quæ ab una parallela ad alteram duci possunt, sunt æquales (69)

73. POSTULAT. Ex quovis puncto datæ rectæ indefinitæ duci potest tum perpendicularis, tum parallela.

74. THEOR. Quæ uni parallelarum perpendicularis est, etiam alteri perpendicularis est.

DEMONST. Sit AC perpendicularis uni parallelæ CD: dico, erit talis & F.7. alteri AB. Si negas, poterit ex A ad AB alia duci perpendicularis (73) sit illa AE: hæc ipsi CD perpendicularis esse nequit (61) proinde $AE > AC$ (62) quod quia repugnat (72) patet q. e. d.

75. THEOR. Eidem rectæ AB per idem punctum C duci nequeunt duæ parallelæ CD & CO.

DEMONST. Si tam CO, quàm CD sit rectæ AB parallela; ducta ex C ad AB perpendicularis CA erit quoque perpendicularis tum ipsi CD, tum ipsi CO (74) quare $\angle ACD$ & $\angle ACO$ sunt recti anguli (57) adeoque $\angle ACD = \angle ACO$ (44) quod quia repugnat (20) patet. q. e. d.

76. THEOR. Si recta AC perpendicularis sit ad duas AB & CD, vel, quod idem est (59) si duæ AB & CD perpendiculares sint ad eandem AC, illæ erunt parallele.

DEMONST. Secus enim expuncto C duci

C duci poterit alia CO rectæ AB parallela
 (73) cui pariter AC perpendicularis erit
 (74) iterum ergo ACD & ACO erunt
 anguli recti (57) & æquales (44) quod
 quia repugnat (20) oportet AB & CD
 esse parallelas. q. e. d.

77. COROL. I. Perpendiculares AC
 & BD inter duas parallelas interceptæ
 sunt inter se parallele: utraque enim
 utrique parallelarum est perpendicularis
 (74)

78. COROL. II. Parallelarum partes
 AB & CD interceptæ inter perpendicu-
 lares AC & BD , sunt inter se æquales.
 Nam quia perpendiculares AC & BD
 sunt inter se parallele (77) iisque vicif-
 sim perpendiculares sunt AB & CD
 (59) has necesse est esse æquales (72)

79. PROBL. Rectæ CD parallelam
 ducere per punctum A .

SOLUTIO. I. Ex A in CD duc per-
 pendicularem AC (65) II. Huic ex A
 duc perpendicularem AB (64) hæc erit
 rectæ CD parallela.

DEMONST. AC perpendicularis est
 tum rectæ CD per constr., tum rectæ AB
 (59) ergo AB & CD sunt parallele
 (76) q. e. d.

80. DEF. Si duas rectas AB & CD
 secat recta EL , alterni anguli vocantur
 AOV & OVD , CVO & VOB , quo-
 rum nempe uterque *intra* lineas secatas *F. 8.*

B

continetur,

contineretur, sed ad diversa secantis late-
ra, nec alter alteri deinceps ponitur.

81. THEOR. Si parallelas AB & CD secat recta EL; anguli alterni æquales sunt.

DEMONST. Perpendiculares SV & OI æquales sunt (72) & SO = VI (78) dein VO = VO: igitur angulus SOV = OVI (35) q. e. 1. Jam SOV + VOB = OVI + OVC (45) ablatis ergo SOV & OVI per part. I. æqualibus, relinquetur VOB = OVC (21) q. e. 2.

82. THEOR. Si alterni anguli OVC & VOB æquales fuerint; erunt rectæ AB & CD parallelæ.

DEMONST. Secus enim per punctum O ducta sit alia OR rectæ CD parallela (73) erit OVC = VOR (81) sed ex hypothesis OVC = VOB: igitur VOR = VOB (51) quod cum repugnet (20) necesse est AB & CD esse parallelas. q. e. d.

83. DEF. Si rectas AB & CD secat recta EL, anguli AOV & CVO, item BOV & OVD vocantur interni ad eandem partem, quorum nempe uterque intra lineas sectas, & ad idem secantis latus existit.

84. THEOR. Si parallelas AB & CD secat recta EL; anguli ad eandem partem interni simul sumpti duos adæquant rectos.

DEMONST. AOV + VOB = 180

gr.

gr.
O
Ja
V
O

ten
ad
leh

gr.
gr.
(5
ind

rec
EC
ma
libe
dein
latu
inte
tur
8
CD
æqu
D
gr.
ergo
(5
den
ext

gr. (40) $AOV = OVD$ (81) ergo
 $OVD + VOB = 180$ gr. (22) q. c. 1.
 Jam $AOV + VOB = 180$. gr. (40)
 $VOB = OVC$ (81) igitur $AOV +$
 $OVC = 180$ gr. (22) q. c. 2.

85. THEOR. Si duo ad eandem par-
 tem interni anguli $AOV + OVC$ duos
 adequant rectos; sunt AB & CD paral-
 lelae.

DEMONST. $OVD + OVC = 180$
 gr. (40) igitur si $AOV + OVC = 180$
 gr., erit $OVD + OVC = AOV + OVC$
 (51) adeoque $OVD = AOV$ (21) pro-
 inde sunt AB & CD parallelae (82) q. e. d.

86. DEF. Si rectas AB & CD secat
 recta EL , externi anguli vocantur EOB ,
 EOA , LVC , LVD , qui nempe for-
 mantur extra lineas secatas. Ex his qui-
 libet opponi dicitur interno illi, cui non est
 deinceps positus, & qui ad idem secantis
 latus existit. Nimirum externus LVD
 interno VOB ad idem latus opponi-
 tur &c.

87. THEOR. Si parallelas AB &
 CD secat recta EL ; angulus externus
 aequalis est interno ad idem latus opposito.

DEMONST. $LVD + OVD = 180$
 gr. (40) $VOB + OVD = 180$ gr. (84)
 ergo $LVD + OVD = VOB + OVD$
 (51) adeoque $LVD = VOB$ (21) Eo-
 dem modo idem ostendam de quovis alio
 externo & opposito interno. q. e. d.

B a

88. Theor.

88. THEOR. Si *angulus externus* LVD *æqualis est interno* VOB *ad idem* latus *opposito*; sunt AB & CD *parallelae*.

DEMONST. $LVD + OVD = 180$ gr. (40) si igitur sit $LVD = VOB$; erit $VOB + OVD = 180$ gr. (22) adeoque AB & CD sunt *parallelae* (85) q. e. d.

89. THEOR. Si AB & LZ *parallelae sint eidem* tertiae CD; *inter se quoque sunt parallelae*.

DEMONST. Ductâ *secante* EL erit $EOB = EVD$, & $ELZ = EVD$ (87) hinc $EOB = ELZ$ (51) igitur AB & LZ sunt *parallelae* (88) q. e. d.

90. THEOR. Si *super recta* CD *erigantur* duæ *perpendicularares æquales* VS & IO; *per extrema harum puncta ducta recta* AB *recta* CD *parallela est*.

DEMONST. VS & IO *parallelae* sunt (76) ductâ ergo *secante* EL erit *angulus* $SVO = VOI$ (81) quia ergo $VS = IO$ *ex hyp.*, & $VO = VO$, erit etiam *angulus* $SOV = OVI$ (36) hinc AB & CD *parallelae* (82) q. e. d.

91. PROBL. *Angulo B alium æqualem facere.*

SOLUTIO. I. Centro B *intra dati crura* radio quovis BA *scribe arcum* AC. II. F.9. Eodem radio centro quovis O *scribe alium arcum*. III. Circino cape *intervallum* AC, idque *in arcum secundum transfer ex D in L*, ut sit *recta* DL = AC.

IV. Ex

IV. Ex D & L in O duc rectas : erit angulus $DOL = ABC$.

DEMONST. In triangulis ABC & DOL *ex constr.* sunt omnia latera mutuo æqualia : ergo $O = B$ (35) q. e. d.

92. COROL. Hinc ducitur modus facilior rectæ AB per datum punctum O ducendi parallelam OL : nam ductâ rectâ BO fiat angulus $O = B$ (91) & erit crus OL cruri AB parallelum (82)

93. SCHOL. *Facilius in charta rectæ BE parallela CD per datum punctum O ducitur ope regule AB, & cujusvis trianguli ex solida materia confecti ACO. Nempe rectæ BE applico trianguli latus CO : lateri AC apprimo regulam AB : tum regulâ immotâ promoveo triangulum (itâ tamen, ut latus AC semper regule congruat) donec latus CO transeat per datum punctum O : ducta CD erit rectæ BE parallela. Nam angulus $ACO = ACD$, & $ACO = ABE$ (15) proinde $ACD = ABE$ (51) itaque CD & BE sunt parallele (88)*

F.
10.

94. DEF. Semicirculus AIB ex materia solida confectus, cujus circumferentia in 180 gr. divisâ est, vocatur *Transportator*.

F.
11.

95. PROBL. *Angulum DCE in charta descriptum metiri.*

SOLUTIO. I. Vertici Cimponæ transportatoris centrum C, itâ, ut diameter AB incumbat cruri DC. II. Nota pun-

B 3

ctum

Sum I, in quo erus alterum CE circumferentiam quasi secat. III. Numerus gradus in arcu AI contentos; tot enim graduum est angulus DCE (28)

96. PROBL. *In charta angulum quotlibet graduum describere.*

SOLUTIO. *Sit faciendus angulus 60 graduum.* I. Duc rectam DC, eique applica transportatorem, ita, ut diameter AB ei incumbat, & centrum C puncto extremo congruat. II. In circumferentia quaere gradum 60. mum, è regione cujus chartae imprimis punctum I. III. Ducta per C & I recta erit DCE = 60 gr. (28)

12. F. DEF. Si transportatoris diametrum AB duabus dioptris (id est, laminis perpendiculariter erectis, & exiguo foramine per tuis) instruas: & praeterea addas regulam SO circa centrum C mobilem, & dioptris pariter instructam; instrumentum habebis, quod *astrolabium* dicimus, baculo tripodii imponendum, ut erectus per dioptras collimare possis.

98. PROBL. *In campo angulum DCR metiri.*

SOLUTIO. I. Positis, aut designatis in utroque crure signis D & R, ita astrolabium statue, ut ejus centrum C vertici C respondeat. II. Ita astrolabium verte, ut per dioptras diametri conspicias signum D. III. Regulam SO ita converte,

verte, ut per ejus dioptras appareat
 signum R. IV. Numerata gradus in arcu
 AO contentos: totidem gradus conti-
 net angulus DCR (28)

99. PROBL. *Angulum quotvis gra-
 duum in campo designare.*

SOLUTIO. I. In vertice anguli desig-
 nandi posito astrolabio, colloca signum
 D ita, ut per dioptras diametri conspicia-
 tur. II. Astrolabio immoto dirigatur re-
 gula mobilis ad gradum datum O. III.
 Per dioptras regulæ respiciens jube col-
 locari signum R ita, ut per dioptras tibi
 appareat. IV. Ductæ ex loco astrola-
 bii C in D & R rectæ angulum efficient
 desideratum DCR (28)

100. COROL. Paret igitur modus
 in campo ducendi parallelas (92) per-
 pendicularem verò duxeris, si angulum
 designaveris *rectum* (58)

101. PROBL. *Quemvis angulum ACB
 bifariam dividere.*

SOLUTIO. I. Centro C duc arcum
 AB. II. Centris A & B radiis AD & BD
 æqualibus scribe duos arcus se in ali-
 quo puncto D secantes (34) III. Ex
 D in C ducta recta faciet $ACD = BCD$. F. 13.

DEMONST. $AC = BC$ (9) $AD =$
 BD *ex constr.*, & $DC = DC$: igitur an-
 gulus $ACD = BCD$ (35) q. e. d.

102. COROL. Eadem operâ etiam
 arcus AB divisus est in partes AO & BO
 æquales (29) B 4 *Elemen.*

cir-
 me-
 nim
 quot-
 dus
 C,
 ut
 in C
 cir-
 re-
 m I.
 E H
 me-
 mi-
 guo
 erea
 mo-
 am ;
 ium
 um,
 ssis.
 CR
 natis
 stro-
 ertiei
 ver-
 icias
 cor-
 e,